

Sygn. akt: I C 438/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Biernikowicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Safian

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 r. w Chojnicach

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. sp k. z siedzibą we W.**

przeciwko M. K. (1), K. K. (1), R. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanych: M. K. (1), K. K. (1), R. S. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W. kwoty po 3.142,37 (trzy tysiące sto czterdzieści dwa i 37/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 30 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Ustala, że pozwane; M. K. (1), K. K. (1), R. S. jako współuczestniczki sporu zwrócą powodowi (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W. koszty procesu w częściach równych, przy czym szczegółowe wyliczenie należnej kwoty pozostawia referendarzowi sądowemu.

I C 438/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. sp.k. we W. w dniu (...). wniosła przeciwko pozwany: M. K. (1), K. K. (1), R. S. pozew o zapłatę. Powódka domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych kwoty 9.427,10 zł. z odsetkami umownymi od dnia 30 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty, wynoszącymi czterokrotność stopy lombardowej NBP.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż pozwane są spadkobierczyniami K. S. (1), który zawarł ze (...) umowę pożyczki, zaś powódka wierzytelność tę nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelności..

W dniu 26 03 2015 r. w sprawie I Nc 924/14 ref. sąd. w ramach postępowania upominawczego wydał nakaz zapłaty, którym uwzględnił w/w żądanie powódki (vide k. 71)

Pozwana K. K. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty (vide k. 83) zaskarżyła nakaz w całości. Wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że kwestionuje twierdzenia podniesione pozwie, zarzuciła brak udowodnienia dochodzonego roszczenia. Pozwana zakwestionowała wykonanie umowy, zawarcie umowy cesji. Pozwana zakwestionowała sposób wyliczenia i wysokość należnych odsetek.

Pozwane: M. K. (1), R. S. w sprzeciwie od nakazu zapłaty (vide k. 90) zaskarżyły nakaz zapłaty w całości. Wniosły o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm obowiązujących. Treść zarzutów pozwanych pokrywała się z treścią zarzutów pozwanej K. K. (1). Oprócz nich pozwane podniosły, że nie ponoszą solidarnej odpowiedzialności za długi spadkowe, gdyż został dokonany dział spadku.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanych powódka w piśmie z dnia 24 07 2015 r. (vide k. 103) zmodyfikowała swe stanowisko i wniosła o zasądzenie od pozwanych kwot po 3.142,37 zł. W odpowiedzi na zarzut pozwanych co do nieprawidłowego wyliczenia odsetek przedstawiła rozliczenie otrzymanej przez K. Ś. pożyczki. Dodatkowo na potwierdzenie tego, że K. S. (1) zawarł umowę pożyczki powódka przedstawiła deklarację członkowską, jaką podpisał w/w Zdaniem powódki kwota pożyczki została K. Ś. wypłacona, o czym świadczy polecenie wypłaty na kwotę 9.780 zł. i wyciąg miesięczny z konta pożyczkodawcy.

P.. pozwanych. K. i R. S. w ustosunkowaniu się do pisma pełn. powódki z dnia 24 07 2015 r. pismem dnia 25 08 2015 r. (vide k. 135) stwierdził, że pismo powódki stanowi częściowe cofnięcie pozwu, stąd też wniósł o zasądzenie od powódki kosztów procesu na rzecz pozwanych.

Na rozprawie w dniu 18 09 2015 r. pełn. pozwanych (wszystkich trzech) podniósł dodatkowe zarzuty. Stwierdził, że umowa pożyczki jest jedynie kserokopią, zakwestionował także wiarygodność dokumentu – wypłaty na kwotę 9.780 zł.

SAD (...):

24 maja 1999 r. K. S. (1) złożył do (...) deklarację członkowską. W deklaracji tej wpisano m.in. PESEL K. S. (1) (...) oraz jego adres zamieszkania – (...) 33/36, C.. Następnego dnia uchwałą zarządu (...) przyjęto go w poczet członków. Uzyskał nr członkowski – (...). Jako członek (...) -u K. S. był zobowiązany przestrzegać regulaminu udzielania kredytów i pożyczek (...).

dowód: deklaracja członkowska k. 109, wyciąg z regulaminu (...) k. 21, regulamin (...) k. 122 - 132

13 06 2011 r. K. S. (1) zawarł ze (...) w G. umowę pożyczki o nr (...). W umowie tej oznaczono pożyczkobiorcę poprzez wskazanie w/w numeru PESEL i w/w adresu zamieszkania. Kwota pożyczki zadeklarowana w umowie wyniosła 12.700 zł. Z w/w kwoty potrącono prowizję – 450 zł. (pkt. 2 umowy) oraz pozostałe koszty w wysokości 2.295,20 zł. Umowa składała się z 33 punktów. Na końcu umowy K. S. (1) złożył czytelny podpis oraz podpisał się pracownik (...).

dowód: umowa pożyczki k. 17, 19, 20 verte

Tytułem pożyczki K. S. (1) wypłacono w dniu 13 06 2011 r. kwotę 9.780 zł. K. S. (1) podpisał odbiór w/w kwoty.

dowód: polecenie wypłaty k. 110, wyciąg miesięczny z 15 07 2015 r. k. 111

30 06 2011 r. K. S. (1) zmarł.

dowód: odpis skrócony aktu zgonu k. 24

W dniu 13 01 2012 r. SR w Chojnicach w sprawie I Ns 608/11 stwierdził nabycie spadku po w/w i orzekł, że spadek po nim w częściach równych dziedziczą z mocy ustawy po 1/3 części: R. S., M. K. (2) i K. K. (1).

dowód: postanowienie SR w Chojnicach z dnia 13 01 2012 r. k. 34

Umową w formie aktu notarialnego w/w spadkobierczyni w dniu 12 03 2012 r. dokonały działu spadku.

dowód: umowa z dnia 12 03 2012 r. k. 92 – 93

23 12 2013 r. pożyczkodawca (...) w G. zawarł z (...) sp. z o.o. sp.k. we W. umowę przelewu wierzytelności z podpisami notarialnie poświadczonymi. Nabywca nabył pakiet wierzytelności, wierzytelności te wymieniono w załącznikach do umowy. Załączniki zawierające wykaz wierzytelności również zostały opatrzone pieczęcią notariusza.

dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z wykazem wierzytelności k. 25 - 27

SAD (...):

Powództwo okazało się zasadne. Jego podstawą prawną jest art. 720 k.c. (zawierający definicję pożyczki) w zw. z art. 1034 par. 2 k.c. Ostatnia z wymienionych norm stanowi, iż od chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą odpowiedzialność za długi spadkowe w stosunku do wielkości udziałów.

W ocenie sądu powódka udowodniła fakt zawarcia umowy pożyczki z K. S. (1). Na dowód tego przedłożyła umowę pożyczki zawierającą czytelny podpis K. S. (1). W tym miejscu wskazać trzeba, że dane pożyczkobiorcy na umowie są całkowicie zbieżne z danymi K. S. (1) (nr PESEL, miejsce zamieszkania na jego deklaracji członkowskiej). Co więcej powódka przedstawiła polecenie wypłaty, które także zostało podpisane przez K. S.. Twierdzenia zatem pozwanych zawarte w sprzeciwach od nakazu zapłaty, że K. S. (1) nie łączyła ze (...) umowa pożyczki są bezpodstawne.

Z kolei zarzut pełnomocnika pozwanych podniesiony na ostatniej rozprawie, a więc już po wniesieniu sprzeciwu, a dotyczący tego, że umowa pożyczki jest kserokopią niepoświadczoną za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powódki nie mogą zostać uwzględnione przez sąd, albowiem w świetle art. 503 par. 1 k.p.c. są spóźnione. Pełnomocnik pozwanych nie wykazał, istnienia takich okoliczności, które zgodnie z tym przepisem pozwoliłyby sądowi na uwzględnienie tego zarzutu, jak również zarzutu odnośnie wiarygodności polecenia wypłaty na kwotę 9.780 zł.

W świetle ważnej umowy pożyczki nie budzi wątpliwości, że po stronie K. S. powstał dług, który po jego śmierci odziedziczyły pozwane. Powódka wnosząc pozew nie wiedziała, że nastąpił umowny dział spadku stąd też zasadnie, bo stosownie do art. 1034 par. 1 k.c. określiła, iż pozwane ponoszą solidarną odpowiedzialność. Powódka niezwłocznie w odpowiedzi na sprzeciw pozwanych, po lekturze którego dowiedziała się, że nastąpił dział spadku zmieniła swe powództwo i wskazała, że odpowiedzialność pozwanych opiera się o art. 1034 par. 2 k.c. i zażądała zasądzenia od pozwanych kwot po 3.142,37 zł. Nie można takiej zmiany powództwa traktować tak jak pełnomocnik pozwanych jako cofnięcia pozwu. Po pierwsze lektura pisma pełn. powódki jak na k. 103 nie zawiera żadnego sformułowania, z którego można, by nawet w sposób dorozumiany wnosić, że powódka cofa pozew, po wtóre jak wcześniej wskazano pismo powódki jest konsekwencją zajęcia stanowiska procesowego w obliczu co dopiero poznanych przez stronę faktów.

Nie można też zgodzić się z pełnomocnikiem pozwanych, że odpowiedzialność pozwanych sięga jedynie wartości przyznanych im w drodze umownego działu spadku udziałów. Wykładnia językowa art. 1034 par. 2 k.c. prowadzi do wniosku, że odpowiedzialność spadkobierców za długi spadkowe ustala się w stosunku do wielkości ich udziałów. Podkreślić w tym miejscu wymaga to, że ustawodawca określa wielkość tej odpowiedzialności spadkobierców odnosząc ją do „wielkości udziałów” a nie do ich wartości, gdyby miała decydować wartość przypadających spadkobiercom udziałów w spadku wówczas ustawodawca w art. 1034 par. 2 k.c. posłużyłby się inną formułą, aniżeli: „wielkość udziałów”

Za udowodnione sąd uznaje również twierdzenia powódki co do nabycia wierzytelności od (...). Na tę okoliczność powódka przedstawiła umowę przelewu wierzytelności i wykaz wierzytelności, które zostały opatrzone pieczęciami notariusza, mającymi potwierdzić to, że w jego obecności strony umowy cesji wierzytelności złożyły podpisy na umowie wierzytelności, której integralną częścią (co wynika z treści umowy) są załączniki zawierające wykaz wierzytelności. W tym miejscu warto wskazać, że w załączniku zawierającym wierzytelność w stosunku do K. S. wskazano m.in. nr umowy pożyczki i datę jej zawarcia (vide k. 26) i dane te są zgodne z treścią umowy pożyczki jaką zawarł K. S. ze (...) (vide k. 19).

Chybiony jest także zarzut pozwanych co do tego, że w aktach sprawy znajduje się umowa pożyczki ze stroną (kartą) co prawda podpisaną przez K. S., ale brak jest zdaniem pełn. pozwanych pewności, że podpis K. S. dotyczy umowy pożyczki o jakiej mowa w pozwie. Prawdą jest, że umowa ta została do akt sprawy wszyta niefortunnie tzn. nie po kolei jeśli chodzi o numery stron (kart), ale analiza punktów umowy zawartych na poszczególnych trzech kartach wskazuje, że ta strona (karta) na której K. S. złożył podpis dotyczy pozostałych stron (kart) umowy pożyczki o jakiej mowa w pozwie. Podnieść bowiem trzeba, że umowa liczy sobie 33 punkty i lektura każdej ze stron (kart) umowy nie budzi wątpliwości co do związku treściowego każdej ze stron (kart) umowy.

Nieuzasadniony jest także zarzut strony pozwanej co do odsetek. Strona powodowa zgodnie z prawem ma możliwość naliczania ich od chwili wniesienia pozwu, co równoznaczne jest z tym, że datę wniesienia pozwu strona powodowa traktuje jako datę wezwania do zapłaty. Ich stopa nie budzi wątpliwości, gdyż została określona regulaminem (...), którego pozwany zobowiązał się jako członek (...) przestrzegać (vide k. 21).

Podsumowując, twierdzenia zawarte w pozwie zostały udowodnione, stąd też sąd zasądził od pozwanych kwoty dochodzone przez powódkę.

O kosztach procesu orzeczono mając na uwadze, że pomiędzy pozwanymi zachodzi współuczestnictwo formalne (art. 72 par. 1 pkt. 2 k.p.c.) w związku z czym zastosowanie ma art. 105 par. 1 k.p.c., przy czym ich szczegółowe wyliczenie w odniesieniu do każdej z pozwanych powierzono na zasadzie art. 108 par. 1 k.p.c. referendarzowi sądowemu.